

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Univerzita Karlova**, IČO 00216208
sídlem Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1
zastoupena JUDr. Petrem Svobodou, Ph.D., advokátem
sídlem Aranžerská 166/11, 190 14 Praha 9

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Pplk. Sochora 727/27, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2021 č. j. UOOU-00244/21-11,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2021 č. j. UOOU-00244/21-11 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 18 200 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Petra Svobody, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný jako správní orgán II. stupně zrušil rozhodnutí žalobkyně, její Právnické fakulty (dále též „PF UK“) shodného identifikačního čísla, jako správního orgánu I. stupně, ze dne 13. 8. 2021 č. j. UKPF/457590/2020-8, a věc jí vrátil k novému projednání. Tímto rozhodnutím žalobkyně podle § 2 odst. 1, § 8a odst. 1 a 2, § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „InfZ“), odmítla poskytnout advokátní kanceláři Nocarová Partners Advokáti s.r.o. (dále též „žadatel“) informace ze dne 2. 12. 2020, zda

bývalý student žalobkyně Mgr. J. L. (dále též „Mgr. J. L.“), nyní o. státní zástupce X, byl v průběhu studia PF UK podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné), v případě kladné odpovědi též o poskytnutí názvu, data a údaje o případných spoluautorech.

2. Proti napadenému rozhodnutí (ze dne 29. 9. 2021 č. j. UOOU-00244/21-11) brojí žalobkyně podanou žalobou. Vznesené námitky lze rozčlenit do následujících žalobních bodů.
3. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 89 odst. 2 a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“), ve spojení s § 2 odst. 1 a § 8a odst. 1 a 2 InfZ a čl. 4 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (dále též „*GDPR*“), neboť žalovaný neměl ke zrušení rozhodnutí žalobkyně (její PF UK) ze dne 13. 8. 2021 zákonný důvod.
4. Žalobkyně v odůvodnění svého rozhodnutí rozdělila požadované informace na ty, které se týkají diplomové práce Mgr. J. L., a na ty, které se týkají jiných či ostatních „více či méně odborných prací“ Mgr. J. L. v průběhu jeho studia na PF UK. Takto posuzované informace pak žalobkyně odmítla ze tří důvodů, které jsou vůči sobě zčásti podpůrné. Všechny požadované informace je třeba žadateli odepřít, neboť žádost jako celek zřejmě vybočuje ze základního účelu i smyslu § 2 odst. 1 InfZ: požadované informace vybočují z rozsahu informací, které má žalobkyně jako veřejná instituce povinnost poskytovat podle § 2 odst. 1 InfZ. Pokud by tento důvod nebyl splněn a požadované informace nevybočovaly z rozsahu § 2 odst. 1 InfZ, všechny požadované informace je třeba žadateli odepřít, jelikož se tím žadatel dopustil vůči Mgr. J. L. zjevně a prokazatelně šikanózního jednání, tím zneužil právo na informace. Požadované informace o práci SVOČ či jiné studentské odborné práci Mgr. J. L. (kromě jeho diplomové práce) je pak třeba žadateli odepřít i proto, že se jedná o osobní údaje ve smyslu § 8a InfZ, které vybočují z rozsahu a účelu neurčitěho právního pojmu „osobní údaje o veřejně činné osobě, které vypovídají o její veřejné nebo úřední činnosti“ ve smyslu § 8a odst. 2 InfZ.
5. Žalobkyně k uvedeným důvodům pro odepření poskytnutí informací setrvala na argumentaci ze svého rozhodnutí, kterou citovala. Uvedla, že za informace, které vypovídají o veřejné či úřední činnosti Mgr. J. L. jako veřejně činné osoby ve smyslu § 8a odst. 2 InfZ by bylo možné považovat pouze informace o názvu a datu jeho diplomové práce. Informace o práci SVOČ, popřípadě o jakýchkoli jiných studijních odborných pracích Mgr. J. L. z doby jeho studia na PF UK vybočují z rozsahu i účelu neurčitěho právního pojmu „osobní údaje o veřejně činné osobě, které vypovídají o její veřejné nebo úřední činnosti“. Účelem poskytnutí informací podle § 8a odst. 2 InfZ je veřejný zájem a veřejná kontrola nad tím, zda jsou pracovní pozice ve veřejné sféře obsazovány lidmi s odpovídající kvalifikací. V projednávaném případě jde o státního zástupce, který mohl být podle § 17 a § 33 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZSZ*“), jmenován do funkce jen po splnění přísných podmínek zaručujících dostatečnou odbornou kvalifikaci. Představa, že za takto nastaveného zákonného režimu bude žadatel u konkrétního státního zástupce, jmenovaného po splnění všech uvedených odborných podmínek, prověřovat jeho odbornou kvalifikaci sháněním informací o jeho dobrovolných či okrajových studentských pracích, které psal před více než 15 lety, je stěžejně přijatelná a vybočuje z legitimního účelu požadovaných informací, a tím i z prvního hlediska

třístupňového testu proporcionality, kterým je hledisko vhodnosti. Informace o diplomové práci Mgr. J. L. žadatel požaduje k účelu, který je zjevně zneužitím práva na informace. V odůvodnění žádosti se žadatel pejorativně vyjádřil o právní úrovni přípisů Mgr. J. L., na základě čehož dovedl pochybnosti o tom, zda Mgr. J. L. vůbec složil státní závěrečné zkoušky. Z těchto úvah žadatele je zřejmé, že skutečným účelem žádosti je provokace či pokus o odborné zesměšnění Mgr. J. L. jako státního zástupce. Takový účel žádosti je zjevným zneužitím práva na informace, které nepožívá právní ochrany. S tím pak korespondují zjištění učiněná z vyjádření Mgr. J. L. ze dne 22. 6. 2021. Z nich vyplývá, že žádost žadatele ze dne 2. 12. 2020 je jen jedním aktem z dlouhé série mnoha předchozích podnětů, stížností, námitek i jiných žádostí o informace, které žadatel opakovaně směřoval vůči Mgr. J. L. Účelem žádosti není legitimní veřejná kontrola nad odbornou kvalifikací veřejně činné osoby, ale snaha žadatele coby advokátní kanceláře získat jakékoli informace, které by mohl následně použít ke znevěrohodnění Mgr. J. L. jako státního zástupce a protistrany v trestním řízení, které Mgr. J. L. vede proti klientům žadatele.

6. Žalobkyně nesouhlasí s výkladem žalovaného v napadeném rozhodnutí, podle něhož žadatel v žádosti nežádal o poskytnutí informací o diplomové práci Mgr. J. L., ale jen o poskytnutí informací o jeho jiných odborných pracích v průběhu jeho studia na PF UK. Žadatel formuloval svoji žádost tak, že žádal o poskytnutí informace, zda J. L. byl v průběhu studia fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné). V rámci studia na vysoké škole je diplomová práce zcela nepochybně tou nejvýznamnější odbornou prací, kterou student píše. Pokud tedy žadatel požadoval výslovně informace o odborné práci J. L., žádal tím bez dalšího především o informace o diplomové práci. Nebyl důvod vyzývat žadatele k upřesnění žádosti. Až v odvolání ze dne 25. 8. 2021 žadatel sdělil, že nežádal diplomovou práci Mgr. J. L., předtím v průběhu řízení nic podobného neuvedl. Nicméně i tento výklad je nejasný a vzbuzuje dojem, že je účelově matoucí, neboť je jasné, že žadatel nežádal diplomovou práci jako takovou.
7. Žalobkyně k otázce zneužití práva ze strany žadatele dále uvedla, že žalovaný zhodnotil provedené důkazy opačně, než jak je zhodnotila žalobkyně, aniž by ovšem sám dokazování jakkoli doplnil. Přitom pominul celou řadu skutečností, které Mgr. J. L. uvedl ve svém vyjádření ze dne 22. 6. 2021, aniž by je sám jakýmkoli důkazem vyvrátil či jakoukoli úvahou relevantně zpochybnil. Žadatel nemůže mít jen na základě právní kvality přípisů Mgr. J. L. důvodné pochybnosti o tom, zda Mgr. J. L. složil státní závěrečnou zkoušku. Mgr. J. L. byl jmenován o. státním zástupcem, což předpokládá zejména ukončené vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice. Pokud pak takové pochybnosti vyjádří advokátní kancelář, která zastupuje klienty v několika trestních sporech právě proti Mgr. J. L. jako státnímu zástupci, a snaží se je ověřit tím, že žádá o informace o studentských odborných pracích o. státního zástupce, nemůže jít o nic jiného než o provokaci a šikanu státního zástupce. Obsah požadovaných informací je ve zjevném rozporu s jejich deklarovaným účelem. Z požadovaných informací o autorství, názvu a datu odborných prací v průběhu studia Mgr. J. L. nelze ve skutečnosti (ani teoreticky) ověřit to, co žadatel deklaruje, tedy zda Mgr. J. L. řádně složil státní závěrečné zkoušky či zda splnil všechny zákonné podmínky pro to, aby byl do funkce státního zástupce jmenován.
8. Žalobkyně k vytýkanému nesprávnému odkazu na § 8 InfZ uvádí, že z celého kontextu odůvodnění rozhodnutí ze dne 13. 8. 2021 muselo být žalovanému zjevné, že jde o zřejmou

nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí, která nemohla mít vliv ani na zákonnost, ani na správnost rozhodnutí.

9. Dále žalobkyně namítá, že žalovaný chybně smísl a zaměnil různé důvody pro odmítnutí různých částí požadovaných informací. Žalobkyně rozdělila v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 13. 8. 2021 požadované informace na ty, které se týkají diplomové práce, a na ty, které se týkají jiných či ostatních „více či méně odborných prací“. Takto posuzované informace pak žalobkyně odmítla ze tří důvodů, které jsou vůči sobě zčásti podpůrné, nejsou ale ve vzájemném rozporu. Tím, že Mgr. J. L. zastává veřejnou funkci, a je veřejně činnou osobou, nepřestal být soukromou osobou. Požadované informace o odborných studijních pracích Mgr. J. L. jsou nepochybně osobními údaji ve smyslu § 8a odst. 1 InfZ.
10. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí zkracuje žalobkyni na jejích veřejných subjektivních právech ve dvou rovinách. Za první, zkracuje ji na jejím veřejném subjektivním právu poskytovat informace jen způsobem a v rozsahu InfZ, který pro ni jako veřejnou instituci ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ (tedy subjekt odlišný od státu) vyplývá z InfZ ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2020 č. j. 10 As 217/2020-74. Za druhé, zkracuje ji i na jejím právu na akademickou samosprávu zejména podle § 6 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZVŠ“), neboť požadované informace, které se týkají studia jejího bývalého studenta, patří do samosprávné působnosti žalobkyně coby veřejné vysoké školy a samosprávné veřejnoprávní korporace.
11. Žalobkyně má při rozhodování o žádostech o poskytnutí informací, které se vztahují k její samosprávné působnosti, do určité míry odlišné postavení, než mají (státní) správní úřady při rozhodování o žádostech o poskytnutí informací týkajících se státní správy. Žalobkyně při rozhodování o odmítnutí žádosti sice vystupuje v pozici správního orgánu ve smyslu § 1 odst. 1 správního řádu, přitom ale zůstává i nadále právnickou osobou ve smyslu § 2 odst. 2 ZVŠ, která má podle § 4 a 6 ZVŠ v určitém rozsahu zaručenou samosprávu. Pokud v rámci odvolacího řízení žalovaný jako státní správní úřad do subjektivního práva veřejnoprávní korporace na samosprávu nezákonně zasáhne tím, že rozhodnutí veřejnoprávní korporace vydané v oblasti její samosprávné působnosti zruší, aniž k tomu měl zákonný důvod, má žalobkyně jako veřejnoprávní korporace a právnická osoba základní ústavně zaručené právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 2 a 4 Listiny základních práv a svobod a podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).
12. Žalobkyně nesouhlasí se žalovaným, že se požadované informace o studiu jejího bývalého studenta netýkají samosprávné akademické působnosti žalobkyně. Požadované informace o odborné práci jejího bývalého studenta zpracované v průběhu studia se týkají poskytování vzdělání a uskutečňování studijního programu na veřejné vysoké škole, a tudíž samosprávné akademické působnosti žalobkyně coby veřejné vysoké školy, a to jak ve smyslu generální klauzule v návěti § 6 odst. 1 ZVŠ, tak ve smyslu vzdělávací činnosti podle § 6 odst. 1 písm. d) ZVŠ i ve smyslu uskutečňování studijních programů podle § 6 odst. 1 písm. c) ZVŠ. Právě proto o odvolání rozhodoval žalovaný, a nikoli Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Konstatoval, že shledala-li žalobkyně, že požadované informace se nevztahují k její působnosti, neměla žádost vůbec věcně vyřizovat, nýbrž ji měla dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odložit. Žalovaný

se neztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že požadované informace vybočují z rozsahu její informační povinnosti podle § 2 odst. 1 InfZ. Informace týkající se studia konkrétního studenta, byť bývalého, patří do působnosti žalobkyně, vypovídají o účasti studenta ve studijním programu uskutečňovaném žalobkyní, což je náplní vysoké školy ve smyslu § 2 odst. 1 ZVŠ. Byť žalobkyně zopakovala obsáhlou argumentaci, proč nelze na požadované informace pohlížet jako na osobní údaje o veřejně činné osobě, které vypovídají o její veřejné nebo úřední činnosti ve smyslu ustanovení § 8a odst. 2 InfZ, ve vztahu k aplikovanému ustanovení § 8 odst. 1 InfZ neuvedla nic konkrétního. Ustanovení § 8a odst. 1 InfZ představuje obecnou výlukou z informační povinnosti z důvodu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti, projevů osobní povahy a soukromí, kdy kromě naplnění její hypotézy je třeba ještě posoudit legitimitu omezení žadatelova informačního práva pomocí testu proporcionality. Rozhodnutí žalobkyně přitom neobsahovalo hodnocení jednotlivých kritérií testu proporcionality, které by bylo možné podrobit přezkumu v odvolacím řízení. Z odůvodnění rozhodnutí žalobkyně nelze seznat, jak uvážila, zda existuje či neexistuje veřejný legitimní zájem podrobit žádané informace veřejné diskusi. Zaznívá zde pouze úvaha o úmyslu žadatele znevěrohodnit dotčenou osobu. Absence této úvahy vedla žalovaného k závěru, že rozhodnutí je odůvodněno nedostatečně, protože jej má za nepřezkoumatelné a vyžaduje v tomto ohledu doplnění. Žalovaný nespátřuje ve svém zrušujícím rozhodnutí narušení autonomie žalobkyně, jeho postup je presumován podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. S otázkou zachování autonomie žalobkyně úzce souvisí i určení věcné příslušnosti jejího nadřízeného orgánu k vedení odvolacího a stížnostního řízení v agendě InfZ. Žalovaný považuje za žádoucí podrobit soudnímu přezkumu správnost určení žalovaného za věcně příslušného nadřízeného orgánu ve věcech poskytování informací vztahujících se k samosprávné působnosti veřejných vysokých škol.

14. Městský soud v Praze ve věci již rozhodoval. Usnesením ze dne 16. 11. 2021 č. j. 3 A 130/2021-27 žalobu odmítl jako podanou osobou zjevně k tomu neoprávněnou podle § 46 odst. 1 písm. c) 2 s. ř. s. Ke kasační stížnosti žalobkyně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 13. 10. 2023 č. j. 3 As 386/2021-36 zrušil toto usnesení a věc soudu vrátil k dalšímu řízení se závazným právním názorem, že *„žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného je přípustná“*, a že *„stěžovatelka, jakožto právnická osoba, je nositelkou veřejných subjektivních práv a je tedy oprávněna podat správní žalobu proti rozhodnutí žalovaného“*.
15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán § 75 odst. 2 s. ř. s. a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), jsa vázán závěry kasačního rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Městský soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, jelikož žalobkyně ani žalovaný se ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili, souhlasili proto konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud shledal žalobu důvodnou.
16. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
17. Dne 2. 12. 2020 byla žalobkyni, resp. PF UK, doručena žádost shora jmenované advokátní kanceláře jako žadatele o informace podle InfZ *„zda student Vaší fakulty v letech 2000 - 2005 J. L., dat. nar. X a) byl v průběhu studia Vaší fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné), b) pokud je odpověď na otázku ad a) kladná, prosím, poskytněte její název, datum, a údaje o případných spoluautorech.“* Dne 4. 12. 2020 jmenovaná advokátní kancelář jako žadatel žádost doplnila o požadavek: *„a) kdy byl přijat ke*

studiu Vaší fakulty; b) jak bylo jeho studium ukončeno (úspěšným absolvováním státní závěrečné zkoušky, či jinak) a kdy se tak stalo.“

18. Žalobkyně dne 17. 12. 2020 rozhodla pod č. j. UKPF/457590/2020-2 tak, že výrokem I. spojila řízení o obou žádostech, výrokem II. odmítla žádost ze dne 2. 12. 2020 a výrokem III. odmítla žádost ze dne 4. 12. 2020. Proti tomuto rozhodnutí žadatel dne 22. 12. 2020 podal odvolání, jehož součástí bylo tvrzení o právním zájmu, že „*má důvodné pochybnosti, že Mgr. J. L. ... řádně složil státní závěrečné zkoušky, neboť jeho nynější přípisy jakožto státního zástupce v otázce právní kvality mnohdy postrádají elementární znalost právních předpisů trestního práva*“ a uvedl, že PF UK jej měla vyzvat k doplnění žádosti a současně citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015 č. j. 8 As 12/2015-46, že „*existuje veřejný zájem na zjištění, zda osoby státních zástupců splnily zákonný požadavek na dosažené vzdělání*“. Rektor žalobkyně postoupil odvolání žalovanému, který jej následně postoupil Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále též „*Ministerstvo*“).
19. Ministerstvo usnesením ze dne 1. 6. 2021 č. j. MSMT-3602/2021-8 rozhodlo o částečném vrácení podaného odvolání žalovanému v části, v níž žadatel napadl výrok II. rozhodnutí žalobkyně ze dne 17. 12. 2020 (který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 2. 12. 2020), jelikož podle Ministerstva se informace požadované dne 2. 12. 2020 týkají samosprávné působnosti veřejné vysoké školy, v důsledku čehož je podle § 20 odst. 5 InfZ příslušným odvolacím správním orgánem žalovaný a rozhodnutím ze dne 10. 6. 2021 č. j. MSMT-3602/2021-12 rozhodlo o odvolání proti výroku III. rozhodnutí žalobkyně ze dne 17. 12. 2020 (který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 4. 12. 2020) tak, že odvolání zamítlo a rozhodnutí žalobkyně se ve výroku III. potvrdilo.
20. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 6. 2021 č. j. UOOU-00244/21-4 rozhodl o odvolání proti výroku II. rozhodnutí žalobkyně ze dne 17. 12. 2020 (který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 2. 12. 2020) tak, že rozhodnutí žalobkyně (ve výroku II.) zrušil a věc vrátil k novému projednání.
21. Poté, co žalobkyně (PF UK) vyzvala Mgr. J. L. jako subjekt požadovaných informací k vyjádření, Mgr. J. L. ve vyjádření ze dne 22. 6. 2021 pod č. SPR 11/2021-21 uvedl, že žadatel se domáhá poskytnutí informací o jeho osobě v reakci na jeho pracovní postup v konkrétních trestních věcech, které jako státní zástupce vyřizuje. Žadatel, resp. advokátka, která je činná v této advokátní kanceláři, je procesně aktivní v několika věcech, které byly či jsou vyřizovány o. státním zastupitelstvím X, které vede. V těchto věcech bylo k návrhům, podnětům či stížnostem žadatele, resp. advokátky činné u žadatele, přezkoumáván postup státních zástupců činných u o. státního zástupce X nadřízeným státním zastupitelstvím. Ze strany nadřízeného státního zastupitelství nebyla až na marginální výjimky shledána v postupu státních zástupců pochybení. Mgr. J. L. dále uvedl, že jako vedoucí státní zástupce řešil opakovaně podání žadatele, a to podněty k výkonu vnitřního dohledu podle § 12e ZSZ, či stížnosti na nevhodné chování státního zástupce podle § 16b odst. 1 ZSZ. Podněty či stížnosti byly shledány nedůvodnými, následný přezkum postupu ze strany nadřízeného státního zastupitelství iniciovaný žadatelem neshledal závady či pochybení při vyřizování podání žadatele. Mgr. J. L. rovněž vyřizoval několik žádostí žadatele o poskytnutí informace podle InfZ. Žadatel také na Mgr. J. L. podal k městskému státnímu zástupci v Praze stížnost na nevhodné chování, která nebyla městským státním zástupcem v Praze shledána důvodnou. Mgr. J. L. též řešil námitku údajné podjatosti vůči žadateli, která byla (stížnost) nadřízeným státním zastupitelstvím jako nedůvodná zamítnuta.

22. Žalobkyně rozhodnutím ze dne 7. 7. 2021 č. j. UKPF/457590/2020-5 žádost žadatele ze dne 2. 12. 2020 odmítla. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel odvolání, o něm rozhodl žalovaný dne 29. 7. 2021 pod č. j. UOOU-00244/21-9 tak, že rozhodnutí žalobkyně ze dne 7. 7. 2021 zrušil a věc jí vrátil k novému projednání.
23. Žalobkyně rozhodnutím ze dne 13. 8. 2021 č. j. UKPF/457590/2020-8, žádost odmítla. V odůvodnění konstatovala, že rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2021 č. j. UOOU-00244/21-9 považuje za nezákonné. Ke zrušení předchozího rozhodnutí ze dne 7. 7. 2021 o odmítnutí žádosti žadatele neshledala důvod, toto předchozí rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, bylo v souladu s právními předpisy a bylo správné. Meritorní podstata projednávaného případu spočívá v tom, že žadatel zjevně a prokazatelně nemá právo na požadované informace týkající se Mgr. J. L. jako bývalého studenta PF UK. V projednávaném případě žadatel žádá o informace o autorství, názvu a datu odborné práce Mgr. J. L. z doby jeho studia na PF UK. Žadatel použil formulaci „více či méně odborná práce“ „v průběhu studia“, přičemž jako příklad uvedl práci „SVOČ“. Z toho lze usuzovat, že mu jde především o práci SVOČ a zdá se, že mu naopak spíše nejde o diplomovou práci; diplomovou práci by jinak uvedl ve své žádosti, ta je ze studentských prací nejdůležitější, než práce SVOČ. Na druhou stranu však nelze z použité formulace „např. SVOČ a jiné“ korektně dovodit, že žadateli nemůže jít o diplomovou práci. PF UK rozsah žádosti vyložila tak, že žadatel žádá o informace o práci SVOČ, diplomové práci, popřípadě též o jakékoli jiné „více či méně odborné práci“ Mgr. J. L. z doby jeho studia na PF UK. Lze dovodit, že za informace, které vypovídají o „veřejné nebo úřední činnosti“ Mgr. J. L. jako veřejně činné osoby ve smyslu § 8a odst. 2 InfZ by při splnění dalších podmínek bylo možné považovat pouze informace o názvu a datu jeho diplomové práce. Obhajoba diplomové práce je totiž podle § 46 odst. 3 věta první ZVŠ součástí státní závěrečné zkoušky na vysoké škole. Proto informace o ní lze považovat za informace o dosaženém vzdělání v širším smyslu. Na druhou stranu informace o práci SVOČ, popřípadě o jakýchkoli jiných studijních odborných pracích Mgr. J. L. z doby jeho studia na PF UK vybočují z rozsahu i účelu neurčitého právního pojmu „osobní údaje o veřejné činné osobě, které vypovídají o její veřejné nebo úřední činnosti“. Účelem poskytnutí informací podle § 8a odst. 2 InfZ je veřejný zájem a veřejná kontrola nad tím, zda jsou pracovní pozice ve veřejné obsazovány lidmi s odpovídající kvalifikací. V projednávaném případě jde o státního zástupce, který mohl být podle § 17 a 33 ZSZ jmenován do funkce jen po splnění přísných podmínek zaručujících dostatečnou odbornou kvalifikaci. Představa, že za takto nastaveného zákonného režimu bude žadatel u konkrétního státního zástupce, jmenovaného po splnění všech uvedených odborných podmínek, prověřovat jeho odbornou kvalifikaci sháněním informací o jeho dobrovolných či okrajových studentských pracích, které psal před více než 15 lety, je stěží přijatelná a vybočuje z legitimního účelu požadovaných informací, a tím i z prvního hlediska třístupňového testu proporcionality. Dále žalobkyně uvedla, že informace o diplomové práci Mgr. J. L. žadatel požaduje k účelu, který je zjevně zneužitím práva na informace. Zjevné zneužití práva vyplývá z odůvodnění žádosti žadatelem, v němž se pejorativně vyjádřil o právní úrovni přípisů Mgr. J. L., na základě čehož dovodil pochybnosti, zda Mgr. J. L. vůbec složil státní závěrečné zkoušky. Z vyjádření Mgr. J. L., zejména vyplývá, že žádost žadatele je jen jedním aktem z dlouhé série mnoha předchozích podnětů, stížností, námitek i jiných žádostí o informace, které žadatel opakovaně směřoval vůči Mgr. J. L. Účelem takové žádosti není legitimní veřejná kontrola nad odbornou kvalifikací veřejně činné osoby, nýbrž snaha žadatele - advokátní kanceláře získat jakékoli informace, které by mohl následně použít ke znevěrohodnění Mgr. J. L. jako státního zástupce a protistrany v trestním řízení. Lze se proto

důvodně domnívat, že účelem žádosti je ve skutečnosti toliko šikana vedoucího státního zástupce v souvislosti s případy, které on sám nebo jím vedené státní zastupitelství vyřizují. Úvahy o zneužití práva žadatele platí obdobně i pro požadované informace o práci SVOČ, případně o jakékoli jiné studentské odborné práci Mgr. J. L. Požadované informace nelze žadateli poskytnout i proto, že vybočují z rozsahu informací, které má PF UK jako veřejná instituce povinnost poskytovat podle § 2 odst. 1 InfZ. Podle tohoto ustanovení totiž InfZ a jím zaručené právo na informace slouží k tomu, aby veřejnost mohla získávat informace o činnosti veřejných institucí, ale nikoli k tomu, aby mohla prostřednictvím veřejných institucí získávat informace o soukromých osobách, ke kterým by se jinak nedostala. I z tohoto důvodu žadatel využívá (či zneužívá) své právo mimo základní účel i smysl InfZ.

24. Proti rozhodnutí žalobkyně podal žadatel odvolání.
25. Napadeným rozhodnutím (ze dne 29. 9. 2021 č. j. UOOU-00244/21-11) žalovaný zrušil rozhodnutí žalobkyně ze dne 13. 8. 2021 č. j. UKPF/457590/2020-8 a věc jí vrátil k novému projednání. Uvedl, že v projednávaném případě se jedná o poskytnutí informací o bývalém studentovi povinného subjektu podle InfZ, nikoliv o tvorbu či uskutečňování studijních programů povinného subjektu či zajišťování kvality vzdělávání apod. Jinými slovy, žalovaný svým zrušujícím rozhodnutím nikterak nezasahuje do systému a podmínek vzdělávání povinného subjektu. Žalovaný je v případě veřejných vysokých škol pro účely InfZ příslušným nadřízeným orgánem pro oblast poskytování informací vztahujících se k jejich samosprávné působnosti. Povinný subjekt nerespektoval právní názor žalovaného a i v novém rozhodnutí pouze zopakoval to, co již bylo jednou podrobeno přezkumu a následně zrušeno, čímž porušil § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Povinnému subjektu nepřísluší přetvářet obsah žádosti žadatele, tím méně ji překlenovat svým výkladem. Povinný subjekt nejprve došel k závěru, že žadateli nejde o diplomovou práci (což je názor podle žalovaného správný), ale ve svých dalších úvahách dochází k tomu, že si vyložil žádost tak, že žadatel žádá i údaj o diplomové práci. Prostřednictvím InfZ není aprobovaný přístup, který umožňuje povinnému subjektu dovozovat výkladem, co žadatel chtěl nebo nechtěl. Povinný subjekt musí vycházet z textu žádosti. Pokud byla žádost nesrozumitelná, povinný subjekt měl zvolit postup podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ a vyzvat žadatele k odstranění vad, které by bránily vyřízení žádosti. Žalovaný dále konstatoval, že v dané věci nebylo prokázáno zcela nepochybně, že žadatel svého práva skutečně zneužívá. Nelze učinit závěr o zneužití práva pouze z vyjádření dotčené osoby Mgr. J. L., kterého se poskytnutí informací týká, a z tvrzení žadatele, že má důvodné pochybnosti, že Mgr. J. L. řádně složil státní závěrečné zkoušky. Žadatel vyjádřil své pochybnosti, ze kterých nelze a priori dovozovat zneužívání práva. Co se týče četnosti žádostí, podnětů či stížností žadatele, pak pouhá četnost žádostí neznamená zneužití práva. Povinný subjekt vyslovil právní názor, že Mgr. J. L. je soukromou osobou, a tudíž povinný subjekt není povinen poskytnout informace, o které žadatel žádá. Zároveň však do napadeného rozhodnutí došel k závěru o tom, že nemůže požadované informace o Mgr. J. L., jako o veřejně činné osobě, poskytnout z důvodu § 8a odst. 2 InfZ, protože je žadatel požaduje k účelu, který je zjevně zneužitím práva na informace. Na druhé straně uvádí, že nemůže požadované informace poskytnout, protože je to mimo rozsah § 2 odst. 1 InfZ, neboť zákon nemůže sloužit k získávání informací o soukromých osobách dotazem na veřejné instituce. I zde žalovaný spatřuje rozpornost rozhodnutí. Povinný subjekt v rámci nového rozhodnutí při aplikaci § 8a InfZ jako důvod pro odmítnutí žádosti opomněl uvést konkrétní správní úvahu v tom smyslu, na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že dotčené a žadatelem požadované údaje požívají ochrany poskytnuté ustanovením § 8a odst. 1 InfZ. Ustanovení § 8a odst. 2 InfZ se v daném

případě nepoužije. K tomuto závěru na jiném místě rozhodnutí došel i sám povinný subjekt, byť ve výroku použil § 8a odst. 2 InfZ jako důvod pro odmítnutí žádosti, v tom shledává rozpornost rozhodnutí. Informace o tom, zda byl Mgr. J. L. autorem více či méně odborné práce nelze subsumovat pod informace vypovídající o veřejné nebo úřední činnosti nebo o funkčním či pracovním zařazení Mgr. J. L. jako státního zástupce podle § 8a odst. 2 InfZ, byť Mgr. J. L. jako státní zástupce bezpochyby veřejně činnou osobou je. Zdůvodnění odmítnutí informací podle § 8a odst. 1 InfZ považuje žalovaný za nedostatečné a nepřezkoumatelné. Žalovaný má za to, že správní úvaha vedoucí k odmítnutí poskytnutí požadovaných informací by měla být vztažena vždy ke každé jednotlivé požadované informaci samostatně, což se v posuzovaném případě nestalo. Rozhodnutí proto obsahuje protichůdné závěry a je vnitřně rozporné i nepřezkoumatelné. Povinný subjekt odmítl poskytnutí informací a uvedl ve výrokové části napadeného rozhodnutí ustanovení § 2 odst. 1, 8a odst. 1 a 2, § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. a) InfZ. Z citovaných paragrafů pouze § 8a obsahuje zákonný důvod pro neposkytnutí informace. Nicméně, v bodu 17. pododstavci 19. rozhodnutí povinný subjekt dochází k závěru, že § 8a odst. 2 InfZ se na daný případ neaplikuje. Napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky kladené na správní rozhodnutí v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu, neboť povinný nedostatečně zdůvodnil důvod odmítnutí poskytnutí informací. Žalovaný proto v napadeném rozhodnutí závázal povinný subjekt, aby při novém projednání žádosti znovu posoudil možnost poskytnutí informací požadovaných žádostí, aby v případě (částečného) neposkytnutí požadovaných informací výrok rozhodnutí obsahoval zákonná ustanovení, podle nichž byla žádost (částečně) odmítnuta; dále aby rozhodnutí bylo řádné a v souladu s výrokem odůvodněno, přičemž odůvodnění rozhodnutí musí obsahovat úvahy, kterými se povinný subjekt řídil při posuzování žádosti, jejichž součástí bude zhodnocení, zda je omezení práva na informace v daném případě legitimní.

26. Městský soud v Praze posoudil věc následovně.
27. Předně ke *druhému žalobnímu bodu*, v němž žalobkyně vznáší argumentaci na podporu tvrzení o své aktivní procesní legitimaci. Žalobkyně uvádí, že napadeným rozhodnutím byla zkrácena na svých veřejných subjektivních právech, konkrétně na veřejném subjektivním právu poskytovat informace jen způsobem a v rozsahu vyžadovaném zákonem o informacích a na právu na akademickou samosprávu zejména podle § 6 odst. 1 písm. c) a d) ZVŠ, a je tedy oprávněna podat proti napadenému rozhodnutí žalobu podle § 65 odst. 1 s. ř. s.
28. Podle závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu ze zrušujícího rozsudku ze dne 13. 10. 2023 č. j. 3 As 386/2021-36 i z rozsudku ze dne 19. 11. 2020 č. j. 10 As 244/2020-40 okruh povinných subjektů podle InfZ nezahrnuje jen orgány veřejné správy, ale též různé, od státu odlišné, veřejnoprávní korporace a osoby soukromého práva, které mají postavení veřejné instituce podle § 2 odst. 1 InfZ. Nejvyšší správní soud v nich dovodil, že „[p]ovinné osoby odlišné od státu – právnické či fyzické osoby – mají ve vztahu k poskytování informací vlastní subjektivní práva a nevystupují jen jako svazek kompetencí určitého typu. Právnické a fyzické osoby, které rozhodují ve věcech zákona o svobodném přístupu k informacím, tak rozhodují o vlastních veřejných subjektivních právech.“ Jsou „jednak v pozici nositele kompetence (podle zákona o svobodném přístupu k informacím), jednak v pozici osoby mající veřejné subjektivní právo (a povinnost) poskytovat informace jen způsobem a v rozsahu vyžadovaném zákonem o svobodném přístupu k informacím.“ S účinností od 1. 1. 2020 podle § 20 odst. 5 InfZ v případech, kdy nebylo možné určit nadřízený orgán, je orgánem příslušným

rozhodovat o odvolání a v řízení o stížnosti žalovaný, současně veřejná instituce jako povinný subjekt ztratila postavení žalované. Nejvyšší správní soud proto dovodil, že *veřejná instituce může podat žalobu proti rozhodnutí, kterým Úřad pro ochranu osobních údajů rozhodl o odvolání či stížnosti proti jejímu rozhodnutí a kterým byla zkrácena na svých právech ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.*

29. V souladu s výše konstatovanými závěry Nejvyššího správního soudu v daném případě žalobkyně jako veřejná vysoká škola je oprávněna brojit žalobou proti napadenému rozhodnutí žalovaného, svého správního orgánu II. stupně, který podle § 20 odst. 5 InfZ rozhodl v předmětné věci jako odvolací orgán o odvolání proti rozhodnutí žalobkyně, jako správního orgánu I. stupně.
30. Městský soud v Praze jsa vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu z rozsudku ze dne 13. 10. 2023 č. j. 3 As 386/2021-36, žalobu podanou žalobkyní shledává přípustnou. Žalobkyně jako právnická osoba je nositelkou veřejných subjektivních práv, je tedy oprávněna podat správní žalobu proti rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný rozhodl o odvolání proti jejímu rozhodnutí a kterým má za to, že byla zkrácena na svých právech ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
31. Soud proto přistoupil k posouzení *prvního žalobního bodu*. Podstatou sporu je posouzení otázky, zda žalovaný postupoval v souladu s InfZ, pokud napadeným rozhodnutím zrušil rozhodnutí žalobkyně ze dne 13. 8. 2021 a věc jí vrátil k novému projednání pro nepřezkoumatelnost, vnitřní rozpornost, nedostatečné odůvodnění odmítnutí poskytnutí požadovaných informací, kdy řadu úvah žalobkyně shledal ve vzájemném rozporu. Žalobkyně v žalobě opouje, že žalovaný neměl pro zrušení jejího rozhodnutí zákonný důvod, jelikož chybně smísil a zaměnil různé důvody pro odmítnutí různých částí požadovaných informací, které žalobkyně rozdělila v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 13. 8. 2021 na okruh těch, které se týkají diplomové práce, a těch, které se týkají jiných či ostatních „více či méně odborných prací“. Žalobkyně odmítla poskytnutí informace ze tří důvodů, které jsou vůči sobě zčásti podpůrné, ale nejsou ve vzájemném rozporu. Žalobkyně v žalobě uvedla důvody, které podle ní odůvodňují odmítnutí informací.
32. Pro rekapitulaci požadovaného soud konstatuje, že advokátní kancelář Nocarová Partners Advokáti s.r.o., sídlem V Jirchářích 4, Praha 1, dne 2. 12. 2020 požádala PF UK o informace „*zda student Vaší fakulty v letech 2000 - 2005 J. L., dat. nar. X*“
 - a) *byl v průběhu studia Vaší fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné),*
 - b) *pokud je odpověď na otázku ad a) kladná, prosím, poskytněte její název, datum, a údaje o případných spoluautorech.*“
33. Žalobkyně předně nesouhlasí s výkladem žalovaného v napadeném rozhodnutí, podle něhož žadatel v žádosti nežádal o poskytnutí informací o diplomové práci Mgr. J. L., ale jen o poskytnutí informací o jeho jiných odborných pracích. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vytkl žalobkyni, že svým výkladem překlenula obsah žádosti a že je její rozhodnutí v tomto ohledu rozporné.
34. Městský soud v Praze ověřil z rozhodnutí žalobkyně (ze dne 13. 8. 2021 č. j. UKPF/457590/2020-8), že žalobkyně rozdělila požadované informace na dvě skupiny, ve vztahu k nimž následně odůvodnila odmítnutí žádosti. První skupinou byly informace o dalších odborných pracích Mgr. J. L. a druhou skupinou informace o diplomové práci Mgr. J. L. (názevu a datu). Soud považuje výklad žalobkyně za zcela logický a odpovídající znění

žádosti. Podle žádosti ze dne 2. 12. 2020 žadatel požadoval: „*poskytnutí informace, zda student Vaší fakulty v letech 2000 – 2005 J. L. (...) a) byl v průběhu studia Vaší fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné), b) pokud je odpověď na otázku ad a) kladná, prosím, poskytněte její název, datum, a údaje o případných spoluautorech.*“

35. K okruhu *informací o dalších odborných pracích Mgr. J. L.* lze uvést, že žadatel požadoval informace o odborných pracích Mgr. J. L. zpracovaných v průběhu studia na PF UK, přičemž svůj požadavek specifikoval toliko demonstrativním (neuzavřeným) výčtem odborných prací, když použil spojení „*např.*“, „*a jiné*“. Takovou žádost nelze označit za nesrozumitelnou, neboť z ní je seznatelné, jakých informací se žadatel domáhá, a to informací o odborných pracích konkrétně specifikované osoby - Mgr. J. L., za konkrétně identifikované období – studium na PF UK v letech 2000-2005. Je zřejmé, že žadatel požadoval informace o všech odborných pracích dané osoby za specifikované období. Žadatel v žádosti uvedl pouze příkladmo výčet odborných prací, nikoliv uzavřený seznam odborných prací, k nimž by se informací domáhal. Postup žalobkyně, která vyložila, že žadatel požaduje informace o všech odborných pracích Mgr. J. L., tedy lze rozumět včetně diplomové práce, což je v souladu se zněním požadavku žadatele, diplomová práce je ze studentských prací opravdu tou nejdůležitější, často může být i jedinou. Naopak nemůže obstát výklad žalovaného, podle nějž žadatel v žádosti nepožadoval informace o diplomové práci. Stejně tak neobstojí tvrzení žalovaného, že by si žalobkyně obsah žádosti dotvářela.
36. Nelze se ztotožnit se žalovaným, že rozhodnutí žalobkyně je v tomto směru rozporné. Žalobkyně sice v napadeném rozhodnutí uvedla, že žadateli „*naopak spíše nejde o diplomovou práci a že informacemi o diplomové práci již disponuje*“, uvedenou dílčí úvahu žalobkyně však nelze vnímat izolovaně bez kontextu dalších úvah. Žalobkyně uvážila, že žadateli zřejmě nejde o informace o diplomové práci, když ji neuvedl coby nejdůležitější odbornou práci ve svém příkladném výčtu, přes tuto dílčí úvahu však na základě znění žádosti, z něž vycházela, dospěla k závěru, že právě vzhledem k příkladnému výčtu odborných prací, o nichž požaduje žadatel informace, nelze uzavřít, že by žadatel o informace o diplomové práci nežádal, když z textu žádosti je nepochybné, že žadatel žádá o informace o všech obdobných pracích specifikované osoby za specifikované období. V tomto ohledu tedy žalobkyně postupovala v souladu se zněním podané žádosti a se závěry žalovaného zpochybňujícími její postup se nelze rozumně ztotožnit.
37. Žalobkyně na str. 6-7 rozhodnutí obecně shrnula, že informace, o jejichž poskytnutí žadatel žádá, tj. informace o autorství, názvu a datu odborné práce Mgr. J. L. z doby jeho studia na PF UK, jsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 odst. 1 GDPR. Střet uvedených práv při poskytování informací obsahujících osobní údaje řeší ustanovení § 8a InfZ, podle kterého ve spojení s GDPR a navazujícím (adaptačním) zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, platí především zásada stanovená v čl. 6 odst. 1 písm. a) GDPR, podle níž povinný subjekt může poskytnout informace obsahující osobní údaje v zásadě jen se souhlasem subjektu údajů. Z této zásady se stanoví v čl. 6 odst. 1 písm. b) až f) GDPR výjimky, kdy lze poskytnout osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů. V projednávaném případě je podstatná výjimka podle čl. 6 odst. 1 písm. c) GDPR, což je případ, kdy zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se vztahuje na povinný subjekt jakožto správce údajů. Touto právní povinností je v projednávaném případě povinnost podle ustanovení § 8a odst. 2 InfZ.

38. V návaznosti na výše uvedená obecná východiska, která žalobkyně shrnula ve svém rozhodnutí, dospěla žalobkyně k závěru, že pod výjimku podle § 8a odst. 2 InfZ, resp. pod pojem „osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení“ podle uvedeného ustanovení spadají požadované informace o názvu a datu diplomové práce dotčené osoby. Naopak u druhé skupiny požadovaných informací o jiných odborných pracích žalobkyně shledala, že tyto pod § 8a odst. 2 InfZ podřadit nelze. Žalobkyně tedy pod § 8a odst. 2 InfZ subsumovala pouze část požadovaných informací (o diplomové práci), u zbylých naopak shledala, že je pod toto ustanovení podřadit nelze. Nemůže tak obstát výtku žalovaného na str. 8 napadeného rozhodnutí, že „[i]nformace o tom, zda byl Mgr. J. L. autorem více či méně odborné práce nelze subsumovat pod informace vypovídající o veřejné nebo úřední činnosti nebo o funkčním či pracovním zařazení Mgr. J. L. jako státního zástupce dle § 8a odst. 2 citovaného zákona, byť, Mgr. J. L., jako státní zástupce, bezpochyby veřejně činnou osobou je“, neboť žalobkyně pod dotčené ustanovení podřadila pouze informace o diplomové práci, ale informace o jiných odborných pracích naopak nikoliv (viz str. 8-9 rozhodnutí žalobkyně). Rozhodnutí žalované v tomto ohledu soud neshledává rozporné, když žalobkyně informace přehledně rozdělila a ke každé skupině následně zvlášť odůvodnila, zda spadají pod § 8a odst. 2 InfZ. Výtky žalovaného o rozpornosti rozhodnutí žalobkyně nelze shledat za důvodné.
39. K požadovaným informacím o jiných odborných pracích (než diplomová práce) žalobkyně na str. 8 a 9 rozhodnutí uvedla, že „informace o práci SVOČ, popřípadě o jakýchkoli jiných studijních odborných pracích Mgr. J. L. (...) již vybočují z rozsahu i účelu neurčitěho právního pojmu ‚osobní údaje o veřejně činné osobě..., které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti‘. Práce SVOČ je dobrovolná soutěžní práce. Případné ostatní studijní práce, typicky seminární práce, jsou pak okrajové a nemají charakter ani ekvivalent zkoušky. Informace o těchto pracích jsou již dílčími, podrobnými informacemi o obsahu studia na vysoké škole, navíc v případě Mgr. J. L. z doby před více než 15 lety, a tudíž jen nelze ani vzdáleně považovat za ‚informace o dosaženém vzdělání‘. V této souvislosti je třeba upozornit, [a] že ustanovení § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím představuje výjimku z pravidla, kterou je třeba vykládat spíše zužujícím než rozšiřujícím způsobem, a [b] že podle zásady minimalizace osobních údajů, zakotvené v čl. 5 odst. 1 písm. c) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, musí být osobní údaje ‚přiměřené ... a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány‘. Tyto podmínky nejsou ohledně práce SVOČ a dalších podobných studijních prací splněny. Účelem poskytnutí informací podle § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím je (...) veřejný zájem a veřejná kontrola nad tím, ‚zda jsou pracovní pozice ve veřejné správě (...) obsazovány lidmi s odpovídající kvalifikací‘ (...) V projednávaném případě jde o státního zástupce, který mohl být podle § 17 a 33 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, (...) jmenován do funkce jen po splnění přísných podmínek zaručujících dostatečnou odbornou kvalifikaci, zejména získání vysokoškolského právnického vzdělání, absolvování minimálně tříleté odborné praxe čekatele a úspěšné složení odborné závěrečné zkoušky. Představa, že za takto nastaveného zákonného režimu bude žadatel u konkrétního státního zástupce, jmenovaného po splnění všech uvedených odborných podmínek, proěřovat jeho odbornou kvalifikaci sháněním informací o jeho dobrovolných či okrajových studentských pracích, které psal před více než 15 lety, je stěží přijatelná a vybočuje z legitimního účelu požadovaných informací, a tím i z prvního hlediska třístupňového testu proporcionality, kterým je hledisko vhodnosti. Podle hlediska vhodnosti lze připustit omezení základního práva (zde základního práva subjektu údajů na ochranu soukromí), pokud omezení umožňuje dosáhnout zákonem předpokládaný cíl (účel).“

40. Citovaným textem má soud za to, že žalobkyně řádně odůvodnila, proč přistoupila k odmítnutí poskytnutí informací o jiných odborných pracích Mgr. J. L. Žalobkyně nejprve na str. 6-7 rozhodnutí konstatovala, že požadované informace jsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 odst. 1 GDPR, resp. § 8a odst. 1 InfZ, které lze poskytnout pouze za splnění podmínek podle čl. 6 odst. 1 GDPR (viz bod 37. tohoto rozsudku). V daném případě shledala za relevantní podmínku, která by mohla být naplněna, podmínku podle čl. 6 odst. 1 písm. c), tj. případ, kdy zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se vztahuje na povinný subjekt jakožto správce údajů, přičemž touto právní povinností je povinnost podle § 8a odst. 2 InfZ. Na výše citovaných stranách 8-9 rozhodnutí žalobkyně dospěla k závěru, že požadované informace o jiných odborných pracích Mgr. J. L. pod § 8 odst. 2 InfZ nespadají, přičemž tento svůj závěr řádně odůvodnila. Není proto pravdivé tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že žalobkyně v rozhodnutí neuvedla konkrétní úvahu o tom, na základě jakých skutečností dospěla k závěru, že požadované údaje požívají ochrany poskytnuté ustanovením § 8a odst. 1 InfZ. Žalobkyně na stranách 8-9 napadeného rozhodnutí podrobně zdůvodnila, proč požadované informace nespadají pod výjimku podle § 8a odst. 2 InfZ, na základě níž by bylo možné poskytnout požadované informace, které jsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 odst. 1 GDPR. Žalobkyně dospěla k závěru, že požadované informace neodpovídají účelu poskytnutí informací podle § 8a odst. 2 InfZ, jímž je veřejný zájem a veřejná kontrola nad tím, zda jsou pracovní pozice ve veřejné správě obsazovány lidmi s odpovídající kvalifikací, neboť informace o dobrovolných či okrajových studentských pracích psaných před více než 15 lety nelze ani vzdáleně považovat za informace o dosaženém vzdělání. Žalobkyně zdůraznila, že požadované informace se vztahují k osobě státního zástupce, který mohl být jmenován do funkce jen po splnění přísných zákonných podmínek zaručujících dostatečnou odbornou kvalifikaci. Požadované informace o jeho dobrovolných či okrajových studentských pracích, které o státního zástupce psal před více než 15 lety, nevypovídají o jeho dosaženém vzdělání a vybočují tak z legitimního účelu požadovaných informací, a tím i z prvního hlediska třístupňového testu proporcionality, a to z hlediska vhodnosti. Žalobkyně podle soudu uvedla ucelenou úvahu k závěru o odmítnutí žádosti ve vztahu k informacím o jiných odborných pracích Mgr. J. L. Žalovaný měl tuto úvahu v rozsahu uplatněné odvolací argumentace přezkoumat, nikoli konstatovat nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalobkyně pro nedostatek důvodů. Jak je zřejmé ze shora uvedeného, rozhodnutí žalobkyně obsahovalo v tomto ohledu řádné odůvodnění. Z rozhodnutí žalobkyně je zřejmé, na základě jakého zákonného ustanovení odmítla předmětný soubor informací poskytnout a jaké konkrétní úvahy ji k tomu vedly.
41. Soud se ztotožňuje s důvody, pro které žalobkyně odmítla žadateli poskytnout informace o jiných odborných pracích Mgr. J. L. Podle § 8a odst. 1 InfZ poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Povinný subjekt však poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení (§ 8a odst. 2 InfZ). Zpracování osobních údajů je v souladu čl. 6 odst. 1 GDPR zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z vymezených podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu. Podmínky pro zákonné zpracování osobních údajů jsou vymezeny takto: a) *subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů*; b) *zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů*; c) *zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje*; d)

zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby; e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce; f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě. Informace o jiných odborných pracích Mgr. J. L. zpracovaných za dobu jeho studia na PF UK jsou osobními údaji ve smyslu § 8a InfZ a jako takové mohou být poskytovány toliko v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Soud se ztotožnil se žalobkyní, že nebyl dán žádný z důvodů pro poskytnutí těchto informací, resp. že nebyla splněna jediná pro věc relevantní podmínka obsažená v čl. 6. odst. 1 písm. c) GDPR, podle níž je zpracování zákonné tehdy, pokud „je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje“, přičemž touto právní povinností byla v projednávaném případě povinnost podle ustanovení § 8a odst. 2 InfZ. Podle tohoto ustanovení poskytne povinný subjekt osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. V souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 25. 3. 2015 č. j. 8 As 12/2015-47 patří do rozsahu pojmu „veřejná a úřední činnost“ užitého v tomto ustanovení i informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi zaměstnanců veřejné správy. Údaje o jiných odborných pracích Mgr. J. L. zpracovaných jím jako studentem za dobu studia na PF UK nelze považovat za informace o dosaženém vzdělání. Dobrovolné či jiné okrajové odborné práce (seminární práce, SVOČ apod.) zpracované jmenovaným v průběhu jeho studia žádným způsobem nemohou vypovědět o jeho dosaženém vzdělání. Informaci o dosaženém vzdělání přitom lze poskytnout jen v tom rozsahu, v jakém je vzdělání předepsáno pro dané pracovní zařazení. V daném případě se požadované informace se vztahují k osobě vedoucího státního zástupce, který mohl být jmenován do funkce jen po splnění přísných zákonných podmínek zaručujících dostatečnou odbornou kvalifikaci, jednou z nich je i vysokoškolské vzdělání získané studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice (§ 17 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, či příslušná praxe státního zástupce). Požadované informace o jiných odborných pracích Mgr. J. L. zpracovaných za dobu jeho studia nemohou prokázat, zda daná osoba řádně ukončila vysokoškolské vzdělání v daném programu. Jedná se o podrobnosti o studiu dané osoby, nikoliv o údaje o nejvyšším dosaženém vzdělání.

42. Ve vztahu k požadovaným informacím ohledně *diplomové práce Mgr. J. L.* soud nesouhlasí se závěrem žalovaného o nedostatečném odůvodnění odmítnutí žádosti žadatele. Žalobkyně v případě druhé skupiny požadovaných informací - informací ohledně diplomové práce dospěla k závěru, že je lze považovat za informace, které vypovídají o veřejné nebo úřední činnosti Mgr. J. L. jakožto veřejně činné osoby ve smyslu § 8a odst. 2 InfZ, neboť obhajoba diplomové práce je podle § 46 odst. 3 věta první ZVŠ součástí státní závěrečné zkoušky na vysoké škole, a proto informace o ní lze považovat za informace o dosaženém vzdělání v širším smyslu. Zároveň ale shledala, že tyto informace nelze žadateli poskytnout, neboť se z jeho strany jedná o zneužití práva. Tento závěr učinila na základě vyjádření žadatele z odvolání ze dne 22. 12. 2020, že žadatel „*má důvodné pochybnosti, že Mgr. J. L. ... řádně složil státní závěrečné zkoušky, neboť jeho nynější přípisy jakožto státního zástupce v otázce právní kvality mnohdy postrádají elementární znalost právních předpisů trestního práva*“ a současně vyjádření Mgr. J. L. ze dne 22. 6. 2021, že žadatelova žádost ze dne 2. 12. 2020 je jen jedním aktem z dlouhé série mnoha předchozích podnětů, stížností, námitek i jiných žádostí o

informace, které žadatel opakovaně směřoval vůči o. státnímu zástupci Mgr. J. L. Žalobkyně proto dospěla k závěru, že účelem žádosti žadatele ze dne 2. 12. 2020 není legitimní veřejná kontrola nad odbornou kvalifikací veřejně činné osoby, nýbrž šikana vedoucího státního zástupce, a to o. státního zástupce X, namířená proti němu v souvislosti s případy, které buď on sám, anebo jím vedené státní zastupitelství, vyřizují. Žalobkyně také u tohoto souboru požadovaných informací vysvětlila, proč shledala důvod pro jejich neposkytnutí. Shora zrekapitulované odůvodnění žalobkyně nelze považovat za nedostatečné, jak to činí žalovaný, a soud se s úvahou žalobkyně ztotožňuje.

43. Žalovaný na jedné straně v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalobkyně pro nedostatek důvodů, na straně druhé s důvody uvedenými žalobkyní polemizuje, když konstatuje, že žalobkyní uváděné skutečnosti nesvědčí o zneužití práva žadatelem. Soud konstatuje, že je to naopak napadené rozhodnutí, které je v tomto ohledu rozporné.
44. Podle žalovaného zcela nepochybně žalobkyně neprokázala, že žadatel svého práva skutečně zneužívá, neboť závěr o zneužití práva učinila pouze na základě pochybností žadatele ohledně řádného složení státní závěrečné zkoušky Mgr. J. L. a četnosti žádostí a stížností podaných žadatelem. Žalobkyně naopak v podané žalobě tvrdí, shodně jako ve svém rozhodnutí, že dané skutkové okolnosti odůvodňují použití principu zákazu zneužití práva jako důvodu pro odmítnutí žádosti o informace. Městský soud v Praze předně uvádí, že zákaz zneužití práva je prostředkem *ultima ratio* a má být použit ve zcela výjimečných situacích. Může se jednat např. o tzv. šikanózní jednání, jímž by měl žadatel v úmyslu poškodit dotčenou osobu, či o kverulační jednání s cílem paralyzovat úřední činnost povinného subjektu. Již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 2. 2024 č. j. 5 As 91/2023-48 dovodil: „Každou žádost je přitom nutno hodnotit individuálně a nelze ve vztahu ke konkrétnímu žadateli a priori konstatovat, že jeho žádost má charakter zneužití práva. Vyhodnocení určité žádosti jako zneužití práva, resp. žadatele jako osoby zneužívající subjektivní veřejné právo na informace nebývá snadné – je třeba zkoumat zejména kontext podané žádosti, včetně jejího obsahu, a další individuální skutkové okolnosti“
45. Podle soudu žalobkyně shora zrekapitulovaným judikturním požadavkům dostála, když na základě konkrétních skutkových okolností dovodila zneužití práva žadatelem, a to v daném případě takovým, který je právním specialistou, jakou je shora jmenovaná advokátní kancelář. Soud se ztotožňuje s žalobkyní, že na základě zjištěných skutečností lze vyvozovat provokativní postup žadatele, advokátní kanceláře, vůči vedoucímu státnímu zástupci Mgr. J. L. Zřejmá provokace vyplývá z odůvodnění žádosti, resp. vyjádření žadatele z odvolání ze dne 22. 12. 2020, kde se žadatel vyjádřil v tom smyslu, že má důvodné pochybnosti, že Mgr. J. L. řádně složil státní závěrečné zkoušky, neboť jeho nynější příписy jakožto státního zástupce v otázce právní kvality mnohdy postrádají elementární znalost právních předpisů trestního práva. Předně je třeba upozornit, že již obsah požadovaných informací neodpovídá deklarovanému účelu. Z informací o názvu a datu diplomové práce nelze ověřit to, co žadatel požaduje, a sice zda Mgr. J. L. řádně složil státní závěrečné zkoušky či zda splnil všechny zákonné podmínky pro to, aby byl do funkce státního zástupce jmenován. Situace, kdy advokátní kancelář vystupující jako zástupce svých klientů v trestních řízeních, požaduje informace po Právnické fakultě o státním zástupci, resp. o jeho odborných pracích, který dozoruje kauzy klientů advokátní kanceláře, za účelem ověření, zda řádně složil státní závěrečné zkoušky, nelze označit jako kontrolu veřejně činné osoby, když takto požadované informace ani nejsou způsobilé prokázat deklarovanou skutečnost, tj. řádné ukončení

vzdělání dotčené osoby. Z vyjádření Mgr. J. L. přitom vyplývá, že žadatel již v minulosti opakovaně podal řadu podnětů, stížností, námitek i jiných žádostí o informace směřujících vůči Mgr. J. L. i státnímu zastupitelství, které vede. Z výše uvedených skutečností je totiž zjevná snaha advokátní kanceláře získat jakékoli informace, které by mohl následně použít ke znevěrohodnění Mgr. J. L. jako státního zástupce. Podle soudu je z kontextu podané žádosti, jakož i jejího obsahu zřejmé, že žádost žadatele advokátní kanceláře Nocarová Partners Advokáti s.r.o. nesleduje legitimní cíl, tj. veřejnou kontrolu veřejně činné osoby, nýbrž je vedena cílem dotčenou osobu Mgr. J. L. poškodit. Žalobkyně podle soudu svůj závěr o zjevném zneužití práva žadatelem řádně odůvodnila a své úvahy opřela o konkrétní zjištěné skutečnosti. Naopak žalovaný v napadeném rozhodnutí její závěry nijak přesvědčivě nevyvrátil, když pouze obecně konstatoval, že zneužití práva nelze dovozovat z pochybností žadatele a četnosti žádostí, podnětů či stížností. Právě vyjádřené pochybnosti žadatele v dostatečné míře svědčí, v souvislosti s pracovním zařazením Mgr. J. L. (jako státního zástupce) a žadatelem, který zastupuje v trestních kauzách, o příkladném zneužití práva žadatelem.

46. Naopak shodně jako žalovaný spatřuje soud rozpornost v doplňující argumentaci žalobkyně, kterou uvedla závěrem svého rozhodnutí, a sice že požadované informace nelze poskytnout též proto, že vybočují z rozsahu informací, které má jako veřejná instituce povinnost poskytovat podle § 2 odst. 1 InfZ. S touto úvahou se nelze ztotožnit. Pokud žalobkyně shledala, že se požadované informace vůbec nevztahují k její působnosti, měla užít postup podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ a žádost odložit, a nikoli ji odmítnout. Tento postup žalobkyně, kdy nejprve shledala důvody pro odmítnutí žádosti (viz výše), které podle soudu řádně popsala, a následně je doplnila o důvod podle § 2 odst. 1 InfZ (že informace se nevztahují k její působnosti), což je důvod pro odložení žádosti, je proto rozporný. Soud proto ve shodě s žalovaným uvádí, že požadované informace se vztahovaly k působnosti žalobkyně, neboť informace týkající se studia konkrétního studenta patří do působnosti žalobkyně jako veřejné vysoké školy, jelikož vypovídají o účasti studenta ve studijním programu uskutečňovaném žalobkyní, což je náplní vysoké školy ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 ZVŠ. Ostatně sama žalobkyně v podané žalobě uvedla, že požadované informace o odborné práci bývalého studenta žalobkyně zpracované v průběhu studia se týkají poskytování vzdělání a uskutečňování studijního programu na veřejné vysoké škole, a tudíž samosprávné akademické působnosti žalobkyně coby veřejné vysoké školy podle § 6 odst. 1 ZVŠ. Soud však neshledal důvod, aby z tohoto důvodu rušil rozhodnutí žalobkyně, neboť uvedené nezpůsobuje jeho nezákonnost, nesrozumitelnost či nepřezkoumatelnost. Pokud by soud tak učinil, postupoval by přepjatě formalisticky.
47. K námitce žalobkyně, že jí žalovaný vytkl nesprávný odkaz na § 8 InfZ, ačkoliv z celého kontextu odůvodnění rozhodnutí muselo být žalovanému zjevné, že jde jen o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí, soud ověřil, že žalobkyně pod bodem 22. na str. 11 rozhodnutí uvedla, že *„[p]rávnícká fakulta nicméně nepovažovala za smysluplné se proti tomuto dílčímu právnímu názoru Úřadu vymezovat. Proto do výrokové části tohoto rozhodnutí doplnila i ustanovení § 8 odst. 1 a 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.“* Z výrokové části rozhodnutí žalobkyně i celého kontextu odůvodnění rozhodnutí žalobkyně vyplývá, že se jedná o zřejmou chybu v psaní. Ve výrokové části na str. 1 rozhodnutí žalobkyně uvedla ustanovení § 8a odst. 1 a 2 InfZ, tímto ustanovením následně argumentovala také v celém odůvodnění rozhodnutí. Odkaz na § 8 odst. 1 a 2 InfZ lze zcela jednoznačně považovat v kontextu celého rozhodnutí za pouhou zřejmou nesprávnost.

Není tudíž přiléhavé tvrzení žalovaného, že žalobkyně odkázala na neexistující ustanovení o informacích.

48. Soud dospěl k závěru, že je třeba napadené rozhodnutí žalovaného zrušit, neboť jeho odůvodnění neobstojí ve vztahu k rozhodnutí žalobkyně, které žalovaný zrušil a věc žalobkyni vrátil k novému projednání. V novém řízení bude třeba, aby se žalovaný znovu zabýval důvody rozhodnutí žalobkyně a tyto řádně přezkoumal, vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku.
49. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že je žaloba žalobkyně důvodná, a proto pod výrokem I. tohoto rozsudku zrušil napadené rozhodnutí žalovaného (§ 78 odst. 1 věta první s. ř. s.) a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
50. Právním názorem, který vyslovil městský soud v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
51. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v úkonech právní pomoci za tři úkony [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a podání kasační stížnosti – § 11 odst. 1 písm. a), d), k) advokátního tarifu] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], tedy v celkové výši 9 300 Kč, a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. 900 Kč. To vše v celkové částce 10 200 Kč a též zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a za kasační stížnost v částce 5 000 Kč. Z registru plátců DPH soud ověřil, že advokát není plátcem. Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 18 200 Kč, a to do rukou jeho zástupce JUDr. Petra Svobody, Ph.D., advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. června 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu